

รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

พัชรี ทองคำพานิช¹ พวงแก้ว วิวัฒน์เจษฎาภูมิ¹ จุไรรัตน์ อุดมวิโรจน์สิน¹
อิริวัฒน์ ดอกไม้ขาว¹ อัมพร กรุดวงษ์¹ ฉัตรตระกูล ปานอุทัย¹
สุพร บุญปก² และคมกริช ช้องนำโชค²

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา และนำเสนอรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาและให้การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันการพลศึกษา เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2562 เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าเท่ากับ 0.89 และใช้วิธีการของครอนบาค หาค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.84 นำไปทดลองใช้ และปรับปรุงเครื่องมือก่อนนำมาเก็บข้อมูลจริง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในสโมสร จำนวน 300 คน โดยเลือกแบบเจาะจง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ประกอบด้วย บุคลากรของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย บุคลากรของสโมสรฟุตบอลอาชีพไทยลีก ผู้บริหารระดับสูงของการกีฬาแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีผลงานทางวิชาการหรือเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการองค์กรกีฬาหรือการจัดการกีฬาหรืออุตสาหกรรมกีฬา โดยเลือกแบบเจาะจง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดการวิจัย จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปทำการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยทางการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา มีปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยทางการตลาดและปัจจัยทางการจัดการ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย มีกลยุทธ์การดำเนินงานที่สามารถสร้างรายได้ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสโมสรได้อย่างต่อเนื่อง

รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาที่เหมาะสม ประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรทางการจัดการของสโมสรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา และผลประโยชน์ที่ได้

ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยสามารถนำรูปแบบที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปปฏิบัติ เพื่อสร้างรายได้ให้กับสโมสร อีกทั้งยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมทางกีฬาในประเทศได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการ; สโมสรฟุตบอลอาชีพ; การสร้างมูลค่าเพิ่ม; อุตสาหกรรมกีฬา

MANAGEMENT MODEL OF PROFESSIONAL FOOTBALL CLUBS IN THAILAND TOWARDS CONSTRUCTION OF VALUE ADDED IN SPORTS INDUSTRY

Patcharee Tongkampanit¹, Puangkaew Wiwatjesadawut¹, Jurairat Udomvirojsin¹,
Athiwat Dokmaikhoa¹, Amporn Krutwong¹, Chattrakul Panuthai¹,
Suporn Boonpok², and Komkrit Kongnamchok²

Faculty of Sports Science and Health, Thailand National Sport University Suphan Buri Campus

Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sport University Suphan Buri Campus

Abstract

The purposes of this research were to investigate the factors affecting management of professional football clubs in Thailand towards construction of value added in sport industry, and propose the model for management of professional football clubs in Thailand towards construction of value added in sport industry. This research was conducted in a qualitative research design certified by the Institute of Physical Education Ethics Committee on Human Research on 29 March 2019. A questionnaire and a semi-structured interview form were used as the tools of this research and reviewed by a panel of five experts. The research tools, the IOC of which was 0.89 and the reliability of which was 0.84, were tried out and improved before the data collection with the research samples. The questionnaire was used to collect the data from 300 football club stakeholders by purposive selection. Then the data were analyzed in terms of mean and standard deviation. The semi-structured interview form was used with a panel of eight experts consisting of personnel from Football Association of Thailand, personnel from Thailand League professional football club, chief executives from Sports Authority of Thailand, experts or specialists in sports organization, sports management, or sport industry by purposive selection. The data were then analyzed based on the concepts, theories, and theoretical framework of this research. Finally, the data analysis was conducted by focus group method with a panel of seven experts in order to figure out appropriateness, feasibility, and benefits of model for management of professional football clubs in Thailand towards construction of value added in sport industry. The findings revealed as follows:

There were two main factors, Marketing and Management, affecting management of professional football clubs in Thailand towards construction of value added in sport industry. These were able to support the professional football clubs in Thailand to have the strategic plan of increasing income and constructing value added in sport industry continuously.

The suitable model for management of professional football clubs in Thailand towards construction of value added in sport industry comprised development of club resource management at maximum effectiveness, process of construction of value added in sport industry, and received benefits.

In conclusion, the developed model can be applied by professional football clubs in Thailand to gain income and construct value added in domestic sport industry in a sustainable way.

Keywords: Management Model, Professional Football Clubs, Construction of Values Added, Sports Industry

บทนำ

การพัฒนากีฬาอาชีพในประเทศไทย เริ่มมีความสำคัญเมื่อรัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมกีฬาอาชีพลงในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531 - 2539 ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540 - 2544 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2545 - 2549 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 - 2554 ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2555 - 2559 และฉบับที่ 6 พ.ศ. 2560 - 2564 โดยระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนากีฬาอาชีพ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากล ได้แก่ กีฬาฟุตบอล และกีฬาบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพที่มีมาตรฐาน โดยการพัฒนา นักกีฬา และบุคลากรกีฬาอาชีพที่มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสม และทันสมัย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้เอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2560 - 2564 ที่ได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการกีฬา ซึ่งประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนัก ด้านออกกำลังกายและการกีฬาพื้นฐาน 2) การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา 3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ 4) การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 5) การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และ 6) การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ (Ministry of Tourism and Sports, 2017) ซึ่งจะเห็นได้ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพนั้น ถือเป็นแนวทางที่ดีอีกทางหนึ่งในการส่งเสริมอาชีพของคนไทย โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอล เนื่องจากกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากบุคคลทั่วไป โดยปัจจุบันการแข่งขันฟุตบอลรายการระดับโลก หรือการแข่งขันแชมป์เปียนลีกในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ย่อมไม่ใช่เรื่องของการแข่งขันเพื่อสปีดเพียงอย่างเดียวเหมือนในอดีต แต่กีฬาฟุตบอลได้แปรสถานะเป็นธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งเงินและผลประโยชน์มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อเกมการแข่งขัน ดังที่ สุพิตร์ สมาหิโต (Supitir Samahito, 2013) ได้กล่าวถึง บริบทของกีฬาที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 กลุ่ม คือ 1) รายการแข่งขัน (event and competition) เป็นมหกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพ 2) อุปกรณ์กีฬา (sporting goods) เป็นผลผลิตในเรื่องกีฬาทั้งหมด เช่น เสื้อผ้าของที่ระลึก อุปกรณ์กีฬา เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีต่าง ๆ 3) การบริการทางการกีฬา (sporting service) เช่น ศูนย์ออกกำลังกาย ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หนังสือพิมพ์กีฬา วิทยุ (social media) และ 4) การตลาดทางการกีฬา (sport marketing) เป็นการใช้กีฬาเป็นสื่อในการเข้าถึงลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมากที่สุดทั่วโลก มีการแข่งขันฟุตบอลอาชีพรายการสำคัญ ๆ ของแต่ละประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษจัดการแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีก ประเทศเยอรมนี จัดการแข่งขันบุนเดสลีกา ประเทศญี่ปุ่น จัดการแข่งขันเจลีก ประเทศอิตาลี จัดการแข่งขันกัลโช่เซเรียอา ซึ่งในการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมกีฬาไปทั่วโลก อย่างไรก็ตาม การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้น มีองค์ประกอบหลายประการ โดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการสร้างกระแสนิยม การประชาสัมพันธ์ การตลาดและสิทธิประโยชน์ การสื่อสาร ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ทีมสโมสรฟุตบอลอาชีพจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถนำทีมสโมสรสู่ความสำเร็จได้ (Sports Authority of Thailand, 2006) ซึ่งประเทศไทยที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลระหว่างประเทศ และสามารถพัฒนาการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพภายในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมจะส่งผลประโยชน์ต่อประเทศเหล่านั้นให้มีการพัฒนากีฬาของประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมชาติอื่น ๆ เป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่บุคคลและประเทศชาติ เป็นการนำเงินรายได้เข้าสู่ประเทศ อันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจการกีฬาระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็น

ส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ประชาชน มีรายได้จากการประกอบอาชีพทางการกีฬา และถือเป็นการสร้างค่านิยมของสังคมต่อการกีฬาทำให้ประชาชนเล่นกีฬามากขึ้น

ปัจจุบันสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยมีการแข่งขันกันสูงในทุก ๆ ด้าน สโมสรจะต้องปรับตัวให้ทันกับยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทางสังคม เพื่อชิงความได้เปรียบในเชิงธุรกิจและสร้างรายได้ให้กับสโมสร จึงทำให้หลายสโมสรได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยการนำแนวคิดทางการจัดการกระบวนการจัดการมาเป็นกลยุทธ์และยุทธวิธีโดยประยุกต์ใช้กับการดำเนินงานในสโมสรเพื่อให้สโมสรสามารถพัฒนาและดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สโมสรกำหนด สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา เนื่องจากผู้วิจัยเล็งเห็นว่ารูปแบบการจัดการอย่างมืออาชีพเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้สโมสรฟุตบอลในประเทศไทยประสบความสำเร็จ จนมีรายได้และเกิดมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬากับประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยผู้วิจัยได้บูรณาการทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (4Ps) ของ ปณิศา มีจินดา และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (Panisa Meechinda, & Siriwan Sereerat, 2011) และทฤษฎีทางการจัดการ POLC ของ Daft and Richard (Daft, & Richard, 2006) เพื่อนำเสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. บุคลากรของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารตามโครงสร้างการบริหารงานของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย
2. บุคลากรของสโมสรฟุตบอลอาชีพไทยลีก ปี 2018 ที่ดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหารหรือผู้จัดการตามโครงสร้างการบริหารงานของสโมสร
3. ผู้ว่ากีฬาแห่งประเทศไทยหรือผู้บริหารระดับสูงของกีฬาแห่งประเทศไทย
4. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีผลงานทางวิชาการหรือเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการองค์กรกีฬาหรือการจัดการกีฬาหรืออุตสาหกรรมกีฬา
5. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ผู้ฝึกสอน นักกีฬา แฟนคลับ และผู้สนับสนุนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสุ่มด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย

1. บุคลากรของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารตามโครงสร้างการบริหารงานของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน
2. บุคลากรของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหารหรือผู้จัดการตามโครงสร้างการบริหารงานของสโมสร ได้แก่ สโมสรบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด สโมสรสุพรรณบุรี เอฟซี สโมสรชลบุรี เอฟซี สโมสรอุบล ยูเอ็มที ยูไนเต็ด และแอร์ฟอร์ซ เซนทรัล จำนวน 5 คน
3. ผู้ว่าการศึกษาแห่งประเทศไทยหรือผู้บริหารระดับสูงของการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน
4. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีผลงานทางวิชาการหรือเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการองค์กรกีฬาหรือการจัดการกีฬาหรืออุตสาหกรรมกีฬา จำนวน 1 คน
5. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ผู้ฝึกสอน นักกีฬา แฟนคลับ และผู้สนับสนุน ของสโมสรฟุตบอลอาชีพ จำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แบบสอบถาม
2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง
3. แบบบันทึกที่ใช้ในการจดบันทึกการสัมภาษณ์
4. เครื่องบันทึกเสียง

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยมีลำดับขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทางด้านการจัดการ ส่วนประสมทางการตลาด อุตสาหกรรมกีฬา แล้วจึงนำมาวิเคราะห์/สังเคราะห์ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย และร่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเคราะห์ เนื้อหาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 ร่างแบบสอบถาม

สำหรับสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ผู้ฝึกสอน นักกีฬา แฟนคลับ และผู้สนับสนุนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ จำนวน 300 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายปิด

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับตามเกณฑ์ โดยครอบคลุมใน 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 กระบวนการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดองค์กร
3. ด้านการนำองค์กร
4. ด้านการควบคุมองค์กร

ประเด็นที่ 2 ส่วนประสมการตลาดของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

1. ผลิตภัณฑ์และการบริการ
2. ราคาในการให้บริการ
3. สถานที่และช่องทางการจัดจำหน่าย
4. การส่งเสริมการตลาด

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม โดยใช้แนวความคิดของเบสท์ (Best, 1981, p. 182)

ชุดที่ 2 ร่างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

สำหรับสัมภาษณ์ปัจจัยทางการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ถูกสัมภาษณ์กรอกข้อมูลประวัติส่วนตัว

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ลักษณะข้อคำถามเป็นลักษณะแนวคำถามหลักเพื่อสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยครอบคลุมใน 2 ประเด็นดังนี้ คือ

ประเด็นที่ 1 ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ประเด็นที่ 2 กระบวนการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือ

นำร่างแบบสอบถาม และร่างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา ด้านการตลาด และผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 5 คน

1. ตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามด้วยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence: IOC) ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อคำถาม โดยใช้สูตร $IOC = \text{ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด/จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดโดย
+1 เหมาะสม คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงด้านเนื้อหา
0 เมื่อไม่แน่ใจ
-1 ไม่เหมาะสม เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่มีความตรงด้านเนื้อหา
2. ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาเป็นข้อคำถาม ซึ่งได้ตรวจสอบเครื่องมือแล้วเห็นว่าแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ผู้ฝึกสอน นักกีฬา แฟนคลับ และผู้สนับสนุนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยของเครื่องมือ คือ ความชัดเจนของข้อคำถาม
4. ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือแบบสอบถามด้วยการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากการนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เป็นสถิติวิเคราะห์ (Boontham Kitpreedaborisut, 2006)
5. นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว มาปรับปรุงข้อคำถามแล้วตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ขั้นตอนที่ 5 การขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ไปยังมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการวิจัยรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬารั้งนี้ ได้ผ่านการพิจารณาและให้การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันการศึกษา เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2562

ขั้นตอนที่ 6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล ตรวจสอบโดยใช้แหล่งข้อมูลแตกต่าง แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ แหล่งบุคคล ใช้การตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยกับผลการวิจัยจากแหล่งอื่น ๆ ว่ามีความเหมือนกันหรือไม่ รวมทั้งมีการสอบถามในประเด็นเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยันคำตอบ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่า ได้ข้อค้นพบมาเหมือนกันแสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้องและวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบยืนยันความสอดคล้องของข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ กันในการรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยการสำรวจข้อมูลจากเอกสารเพื่อศึกษาปัจจัยทางการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา และสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการใช้แบบสอบถาม เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยความเคร่งครัดต่อจริยธรรมในการวิจัย เพื่อการสังเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์และเชื่อถือได้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมเชิงลึกในเรื่องของ

ปัจจัยทางการจัดการและรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจเอกสาร เป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นหลักฐานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย รายงานประจำปีของสมาคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปข้อมูลดิบที่ผู้อื่นรวบรวมเอาไว้ หรือข้อมูลที่ผ่านกรรมวิธีทางข้อมูลหรือการวิเคราะห์มาแล้ว

2. การสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการศึกษาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อต้องการข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยทางการจัดการและรูปแบบการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาโดยใช้หลักความยืดหยุ่นการสัมภาษณ์ดำเนินไปเสมือนเป็นการสนทนาในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนและสถานการณ์การสัมภาษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ในการดำเนินการสัมภาษณ์จริงนั้นจะไม่มีการเรียงลำดับข้อคำถามแต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์นั้นแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลได้อย่างเสรีและเต็มที่ ภายใต้บรรยากาศการสนทนาแลกเปลี่ยนกันแบบเป็นกันเอง ทั้งนี้ ขณะดำเนินการสัมภาษณ์ได้มีการขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญก่อนการบันทึกเสียงและมีการบันทึกข้อความหรือถ้อยคำหลัก ๆ ไว้เพื่อกลับมาทบทวนในภายหลัง

3. การสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เป็นการศึกษาข้อมูลจากบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย เพื่อต้องการศึกษาข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยวิธีการเก็บข้อมูลผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบกรอกคำตอบด้วยตนเอง ผู้ตอบนั้นเต็มใจตอบและสามารถให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการได้ ผู้ตอบต้องตอบคำถามทุกข้อด้วยความสัตย์จริงและหนักแน่นไม่เปลี่ยนใจในคำตอบง่าย

ขั้นตอนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูล แปลผล ตีความ และสรุปประเด็น

สรุปประเด็นต่าง ๆ จากเอกสาร คำสนทนา และจัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยประกอบด้วยขั้นตอนปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ในลักษณะพรรณนาความอธิบายปรากฏการณ์แสดงให้เห็นถึงการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะในทิศทางเดียวกันรวมถึงข้อค้นพบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีความหมายตามวัตถุประสงค์

2. การถอดเทปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด ชนิดคำต่อคำ ห้ามมีการข้ามประโยคบางประโยคที่ผู้วิจัยตัดสินใจว่า “ไม่มีความสำคัญ” เพราะข้อมูลบางอย่างอาจนำมาใช้ในการตรวจสอบในภายหลังได้ (Sakul Changmai, 2003)

3. การจัดเตรียมข้อมูล เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นการใช้เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องมีการจัดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยข้อมูลที่จัดบันทึกอาจจัดเตรียมเป็นลักษณะแฟ้มต่าง ๆ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การให้รหัส จัดหมวดหมู่ข้อมูล หรือการทำดัชนีข้อมูล เป็นการเลือกคำบางคำมาใช้ เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูล โดยดัชนีข้อมูลนี้อาจเป็นคำ เป็นประโยค เป็นแนวคิดก็ได้

5. การทำข้อสรุปชั่วคราวและการตัดทอนข้อมูล การทำข้อสรุปชั่วคราว เป็นการลงเขียนข้อสรุปแต่ละเรื่อง การทำข้อสรุปชั่วคราว จึงเป็นการลดขนาดข้อมูลและช่วยกำจัดข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปได้

6. การเสนอข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และการนำเสนอ เป็นการนำข้อสรุปย่อย ๆ มาเชื่อมโยงกัน เพื่อหาข้อสรุปซึ่งจะตอบปัญหาการวิจัย โดยจัดทำเป็นแผนผังความรู้ แผนภูมิ ตารางบรรจุเนื้อหา และการจัดแบ่งประเภทของคำ ความคิด ความเชื่อ

7. การประมวลและสรุปข้อเท็จจริง ได้แก่ การค้นหาแบบแผน การจัดกลุ่ม การวิเคราะห์ปัจจัย การระบุความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีกับสิ่งที่ค้นพบ

8. การพิสูจน์บทสรุป เป็นการโยงข้อสรุปเชิงนามธรรมกลับไปสู่รูปธรรมในเหตุการณ์ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าบทสรุปที่ทำไว้นั้นเหมาะสมดีแล้ว มีความน่าเชื่อถือ โดยการตรวจสอบความเป็นตัวแทนของข้อมูลว่ามาจากแหล่งที่เป็นตัวแทนจริงหรือไม่ การตรวจสอบตัวนักวิจัยเองว่ามีอคติหรือไม่ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า การประเมินคุณภาพของข้อมูล และอาจตรวจสอบบทสรุปที่ได้กับผู้ที่ให้ข้อมูล เป็นต้น เมื่อแน่ใจว่าบทสรุปที่ได้มีความเหมาะสม น่าเชื่อถือ จึงทำเป็นรายงาน

ขั้นตอนที่ 8 การสังเคราะห์รูปแบบบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดการวิจัย

สังเคราะห์รูปแบบตามประเด็นต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ข้อมูล แปลผล ตีความ และการสรุปประเด็นบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด และตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ขั้นตอนที่ 9 ประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้

ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้การสนทนากลุ่ม ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพ นักวิชาการนักการตลาด นักบริหารจัดการ และผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการกีฬา จำนวน 7 คน

ขั้นตอนที่ 10 ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบ

ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตัวของผู้วิจัยเอง และใช้วิธีการบันทึกและถอดเทประหว่างการสัมภาษณ์ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ในลักษณะพรรณนา อธิบายปรากฏการณ์ แสดงให้เห็นถึงการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะในทิศทางเดียวกัน รวมถึงข้อค้นพบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีความหมายตามวัตถุประสงค์และประเด็นที่ต้องการศึกษา

2. ผู้วิจัยสร้างรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่มีผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แล้วจึงนำเสนอข้อมูลในแบบพรรณนา โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นมาสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จนได้รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอในรูปแบบของการบรรยายเชิงพรรณนาตามที่กำหนดไว้ โดยผลสุดท้ายผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยนำเสนอเป็น “รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา” โดยจะเลือกนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษา

เท่านั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นมาสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จนกระทั่งได้รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาและรายงานผลที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา 2) เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา มีปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยทางการตลาด และปัจจัยทางการจัดการ

สำหรับปัจจัยทางการตลาดที่เป็นกลยุทธ์สำคัญของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ได้แก่ ส่วนประสมทางการตลาด 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ประกอบด้วย ผู้บริหาร/ประธานสโมสรฟุตบอลที่มีความสามารถสูง มีแนวคิดที่ดี สนามแข่งขันมีมาตรฐานระดับนานาชาติ ผลงานการแข่งขันที่ดี และนักฟุตบอลที่มีคุณภาพทั้งในสนามและนอกสนามแข่งขัน

1.2 ด้านราคา ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ควรมีการกำหนดราคาค่าบัตรเข้าชมการแข่งขันฟุตบอล ราคาสินค้าที่ระลึก และราคาซื้อขายนักฟุตบอล ตามบริบทของสโมสร

1.3 ด้านสถานที่และช่องทางการจัดจำหน่าย ที่เป็นจุดเด่นของฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย คือ การมีทำเลที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนหรือใจกลางเมือง ทำให้การเดินทางมีสะดวกสบาย อีกทั้งบริเวณสนามแข่งขันยังมีพื้นที่จอดรถที่เพียงพอและมีความปลอดภัยค่อนข้างสูง

1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยมีการนำเครื่องมือทางการตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสโมสร ได้แก่ กิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมด้านการศึกษา กิจกรรมบันเทิง และกิจกรรมส่งเสริมการขาย

ในส่วนปัจจัยทางการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ประกอบด้วยกิจกรรม 4 ประการสำคัญ ได้แก่

1. การวางแผน เป้าหมายหลักในการพัฒนาสโมสร คือ การมุ่งเน้นความเป็นเลิศ การมุ่งเน้นผลกำไรทางธุรกิจ การมุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์ การมุ่งเน้นการสร้างแบรนด์และขยายฐานลูกค้า และแผนกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ได้แก่ แผนงานการสร้างระบบอะคาเดมี่เพื่อความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน แผนงานการขยายฐานลูกค้า/แฟนคลับให้เพิ่มสูงขึ้น และแผนงานการรักษาฐานลูกค้า/แฟนคลับ ในระยะยาว

2. การจัดองค์กร ควรมีความเป็นเอกภาพ โดยผู้บริหารมีอำนาจตัดสินใจเพียงคนเดียว และระบบการบริหารงานแบบบริษัทบนพื้นฐานความมีมาตรฐานสากลอย่างมีธรรมาภิบาล ชัดเจน ตรวจสอบได้

3. การนำ การนำพาสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายได้ในระยะยาว ควรมีผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดการณ์ไกล และที่สำคัญอย่างยิ่งควรมีใจรักในกีฬาฟุตบอลเป็นพื้นฐาน

4. การควบคุม มีการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของสโมสร และมีการนำข้อบกพร่องกลับมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

2. รูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

รูปแบบกระบวนการจัดการที่เหมาะสม ประกอบด้วย ขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรทางการจัดการของสโมสรให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

1.1 พัฒนาคุณภาพของนักฟุตบอล ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ผู้บริหาร ให้มีศักยภาพสูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานสากลและมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

1.2 จัดเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานในระยะยาว 1 ปี 3 ปี 5 ปี อย่างต่อเนื่อง

1.3 ยกระดับสนามฟุตบอลให้มีมาตรฐานระดับสากล สามารถรองรับการแข่งขันระดับโลกได้

1.4 พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการตามมาตรฐานของฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์ของ AFC

2. กระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา

2.1 กิจกรรมการสอนทักษะ เทคนิค การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เด็กและเยาวชนเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับสโมสรและนักฟุตบอลอาชีพ

2.2 กิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยการจัดโปรโมชั่น ราคาตั๋ว ราคาสินค้าที่ระลึก เพื่อกระตุ้นยอดขายและการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคกีฬาฟุตบอล

2.3 แผนงานสปอตโฆษณา สร้างเรื่องราวความน่าสนใจ และจุดขายของสโมสรเพื่อดึงดูดผู้บริโภคกีฬาฟุตบอล

2.4 โครงการฟุตบอลละคาเดมี เพื่อพัฒนานักฟุตบอลดาวรุ่งสู่ลีกอาชีพในระยะยาว

2.5 โครงการสร้างรายได้สู่ชุมชน เพื่อให้ประชาชนในที่ตั้งของสโมสรมีรายได้มากขึ้นจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

3. ผลประโยชน์ที่ได้ สโมสรฟุตบอลอาชีพ มีรายได้ เลี้ยงตนเองได้อย่างยั่งยืน และประเทศไทยมีเศรษฐกิจดีขึ้นจากภาคอุตสาหกรรมกีฬาเป็นรายได้หลัก

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยทางการจัดการที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา ปัจจัยทางด้านการตลาดนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่หลายสโมสรเริ่มนำมาใช้เพื่อเป้าหมายทางธุรกิจมากขึ้น โดยเฉพาะการนำส่วนประสมทางการตลาด 4P ซึ่งเป็นปัจจัยที่สโมสรควบคุมได้มาใช้เป็นกลยุทธ์ในการสร้างรายได้และสร้างความสัมพันธ์กับแฟนคลับและผู้สนับสนุน ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของ จุฑา ดิงศภักดิ์ (Chutha Tingsapat, 1997) ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนากีฬา เพื่อการอาชีพควรจะใช้หลักการตลาดการกีฬามาประยุกต์ใช้ โดยอาศัยหลักการที่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ จัดขึ้น จะต้องตรงกับความต้องการและความพอใจในผู้บริโภคตลอดจนผู้ให้สนับสนุนต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาส่วนประสมทางการตลาดเป็นรายด้านพบว่า ในด้านผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาได้คือ ความสามารถของผู้บริหารสโมสร สนามแข่งขันที่มีมาตรฐาน ผลงานการแข่งขันที่ดี และคุณภาพของนักฟุตบอล ซึ่งผลิตภัณฑ์และบริการต่าง ๆ เหล่านี้ ได้สอดคล้องกับ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ รัชณี ขวัญบุญจัน เอลิม ชัยวัชรภรณ์ และจุฑา ดิงศภักดิ์ (Somchai Prasertsiripan, Rajanee Quanboonchan, Chalerm Chaiwatcharaporn, & Chutha Tingsapat, 2006) ได้กล่าวถึง แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพอย่างยั่งยืนว่า ผู้บริหารควรมีความสามารถทาง

ธุรกิจ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และด้านสนามแข่งขันฟุตบอลอาชีพต้องมีมาตรฐานสากล นอกจากนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sports Authority of Thailand, 2006) ยังได้เสนอหลักการที่จะให้นักกีฬาฟุตบอลอาชีพเจริญเติบโตอย่างมั่นคงได้นั้นนักกีฬาต้องมีความสามารถในขั้นสูงที่เทียบได้หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ ทั้งนี้ เพื่อสร้างศรัทธา และความนิยมของผู้ดู สามารถดึงดูดให้คนดูเกิดความสนใจอยากดูและมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ มีอารมณ์ร่วมในกิจกรรมดังกล่าวแม้ต้องเสียเงินก็เต็มใจ

ปัจจัยทางการตลาดด้านราคาซึ่งส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา จะเกี่ยวข้องกับ การกำหนดราคาค่าบัตรเข้าชมการแข่งขันฟุตบอล ราคาสินค้าที่ระลึก และราคาซื้อขายนักฟุตบอล ซึ่งแต่ละสโมสรมีนโยบายและกลยุทธ์ในการกำหนดราคาแตกต่างกันไปตามฐานผู้บริโภค โดยเฉพาะการกำหนดราคา การซื้อขายนักฟุตบอลพบว่า ในปัจจุบันวงการกีฬาฟุตบอลประเทศไทยมีนักฟุตบอลที่มีคุณภาพหลายคนไปค้าแข้ง ณ ต่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยเองก็ได้มีการซื้อตัวนักฟุตบอลจากต่างประเทศด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งประเด็นในการซื้อขายนักเตะเริ่มมีการพูดถึงมานานนับเกือบ 10 ปี ดังที่ สุพิตร์ สมานิตชัย นิมากร และ นนทชัย ศานติบุตรกุล (Supitr Samahito, Chai Nimakorn, & Nonthachai Santibutkul, 2005) ได้กล่าวถึง สภาพความเป็นจริงฟุตบอลอาชีพไทยว่า สำหรับนักกีฬาไทยต้องแสดงฝีมือเอาชนะเงินเกาหลี ญี่ปุ่น ก่อนก้าวไปสู่ระดับโลกให้ได้ ยังเป็นการดีถ้าต่อไปรายได้ประชาชาติของไทยสูงขึ้นอีก 5 ถึง 10 เท่าตัว จะได้อำนาจการซื้อ เพิ่มความสนใจของสโมสรในยุโรปในตัวนักฟุตบอลของไทยมากขึ้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าธุรกิจฟุตบอลอาชีพเป็นเรื่องของธุรกิจเอกชน ตัวนักกีฬาเองต่างก็มีผู้จัดการมืออาชีพคอยดูแล และจัดการเรื่องผลประโยชน์ในการติดต่อประสานงานการปรากฏตัวหรือถ่ายแบบโฆษณา

สำหรับด้านสถานที่และช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นสิ่งดึงดูดใจผู้บริโภคกีฬาฟุตบอลได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากสนามฟุตบอลในประเทศไทยมีทำเลที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนหรือใจกลางเมือง ทำให้การเดินทางมีความสะดวกสบาย มีพื้นที่จอดรถที่เพียงพอสามารถรองรับผู้ชมได้ อีกทั้งยังเน้นเรื่องความปลอดภัยของผู้ชมอีกด้วย ซึ่งได้สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬา ได้กล่าวไว้ว่า สนามแข่งขันต้องได้มาตรฐานพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลักสากล การเดินทางสะดวก ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักกีฬาและผู้ชมในสนาม (Somchai Prasertsiripan et al., 2006) นอกจากนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sports Authority of Thailand, 2006) ได้เสนอหลักการและแนวทางในการที่จะให้กีฬาฟุตบอลอาชีพเจริญเติบโตอย่างมั่นคงได้จำเป็นต้องมีสนามแข่งขันที่มีมาตรฐานสากล สะดวกสบายต่อการเดินทางและการเข้าชมการแข่งขัน มีการดูแลรักษาที่ดี สะอาด และปลอดภัยต่อนักกีฬาและผู้ชมการแข่งขัน ในประเทศที่เจริญแล้วจะมีการกำหนดมาตรฐานสนามการแข่งขันกีฬาอาชีพของแต่ละสโมสร โดยเฉพาะขนาดความจุของผู้ชมและความปลอดภัยของสนามแข่งขัน เช่น ใน เจลีก ของญี่ปุ่นสโมสรใน เจ 1 ต้องมีสนามความจุผู้ชมอย่างน้อย 15,000 คน สำหรับสนามใน เจ 2 ต้องมีสนามที่จุผู้ชมอย่างน้อย 10,000 คน เป็นต้น

ส่วนประสบการณ์ตลาดอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญที่ทุกสโมสรนำมาใช้เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างจุดสนใจ นั่นคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือทางการตลาดหลากหลายรูปแบบที่สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสโมสร ได้แก่ กิจกรรมการสอนทักษะ เทคนิคการเล่นฟุตบอลให้เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมด้านการโฆษณาสร้างเรื่องราวความน่าสนใจ ความแปลกใหม่ กิจกรรมบันเทิงในวันแข่งขัน กิจกรรมส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ เป็นต้น การส่งเสริมการตลาดด้วยกลวิธีต่าง ๆ ได้สร้างความตื่นตัว และสร้างค่านิยมให้มีผู้บริโภคกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้แฟนฟุตบอลให้ความสนใจกับสโมสรนั้น ๆ ได้ด้วย ตามที่ บรรณาวัดน์ ดวงมัน (Bannawat Duangman, 2013) กล่าวว่า การส่งเสริมการตลาดกับฟุตบอลอาชีพในการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีกนั้น โดยส่วนมากทุกสโมสรมีการจัดทำ การสื่อสารการตลาดโดยใช้เครื่องมือในรูปแบบต่าง ๆ ตามหลักการสโมสรที่มีเงินทุนจำนวนมากจะเห็นได้ว่ามี

การพัฒนาในส่วนนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งการพัฒนาลีกอาชีพฟุตบอลในประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารการตลาด ควบคู่ไปกับการทำทีมฟุตบอลด้วย จริงอยู่ที่ผู้เข้าชมหรือผู้ที่ชื่นชอบมักจะติดตามจากผลงานในการแข่งขัน แต่ถ้าทำควบคู่หรือให้ความสำคัญในส่วนนี้ตามไปด้วยก็สามารถเพิ่มผู้เข้าชมที่นำมาซึ่งรายได้ อีกมาก โอกาสฟุตบอลไทยกำลังพัฒนาและเจริญก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดดขึ้นอีกไม่นานเราคงจะเห็นสโมสรฟุตบอลเต็มรูปแบบที่มีพร้อมทุกด้านเทียบเท่านานาชาติอารยประเทศก็เป็นได้

ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬา มีกิจกรรม 4 ประการ ที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสโมสรให้บรรลุตามเป้าหมาย ได้แก่ ด้านการวางแผน ซึ่งนับเป็นภาระหน้าที่ลำดับแรก ตามที่ พชณี นนทศักดิ์ (Patchanee Nonthasak, 2009) กล่าวว่า การที่จะดำเนินงานให้บรรลุเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีแบบแผนในการดำเนินการให้รัดกุมและรอบคอบ โดยผู้บริหารจะต้องวางแผนอย่างชัดเจนว่าองค์กรจะต้องทำอะไรเพื่อประสบความสำเร็จ ซึ่งครอบคลุมถึงความสำเร็จขององค์กรทั้งในระยะสั้น และในระยะยาว ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยทุกสโมสรมีการวางแผนการดำเนินงานตามนโยบายของผู้บริหาร ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนงานการสร้างระบบอะคาเดมี่เพื่อความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน แผนงานการขยายฐานลูกค้า/แฟนคลับให้เพิ่มสูงขึ้น แผนงานการรักษาฐานลูกค้า/แฟนคลับ ในระยะยาว เป็นต้น ซึ่งแผนงานดังกล่าวโดยเฉพาะการวางแผนเกี่ยวกับระบบอะคาเดมี่เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนานักกีฬาตั้งแต่อายุน้อย ๆ ให้สามารถขึ้นมาทดแทนนักกีฬาอาชีพได้ในอนาคต แผนงานนี้ได้สอดคล้องกับ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ และคณะ (Somchai Prasertsiripan et al., 2006) ได้เสนอแนะประเด็นนี้ว่าต้องมีแผนหรือโครงการระยะยาวในการพัฒนานักกีฬารุ่งเพื่อทดแทนนักกีฬาอาชีพอยู่ตลอดเวลา ไม่มีขาดตอนเพื่อเป็นการปลูกความศรัทธาของแฟนคลับอย่างเหนียวแน่นไม่มีวันเสื่อม ในกรณีนี้สโมสรฟุตบอลระดับโลก ต่างมีโรงเรียนกีฬาของตนเองใน เจลีก ของประเทศญี่ปุ่น ถือเป็นข้อบังคับที่ทุกสโมสรใน เจ 1 ต้องมีโรงเรียนกีฬาเพื่อฝึกกีฬาระดับเยาวชน และเยาวชนไว้ทดแทนทีมเก่าตลอดเวลา

ด้านการจัดองค์กรนั้นพบว่า สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยเริ่มมีกฎระเบียบ ข้อบังคับอย่างจริงจังในการควบคุม กำกับ ดูแล สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย โดยการกำหนดให้ทุกสโมสรจัดโครงสร้างองค์กรตามมาตรฐานของฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์ของ AFC ซึ่งจะช่วยยกระดับสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยให้มีความเป็นมืออาชีพและมีระบบมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การบริหารงานภายในสโมสรควรมีความเป็นเอกภาพ มีผู้มีอำนาจตัดสินใจเพียงคนเดียว โดยใช้ระบบการบริหารงานแบบบริษัทบนพื้นฐานความมีมาตรฐานสากล นอกจากนี้ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย/แผนก ให้ชัดเจนและบุคลากรของสโมสร ต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ตรงกับงานที่ตนเองรับผิดชอบด้วย จึงจะส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ตามที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sports Authority of Thailand, 2006) ได้เสนอแนะแนวทางการฟุตบอลอาชีพให้เจริญเติบโตจำเป็นต้องดำเนินการในเรื่องการบริหารงานในรูปแบบของบริษัทหรือนิติบุคคล ที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสตรวจสอบได้ การแข่งขันกีฬาอาชีพโดยสากลปฏิบัติมักมีการจัดตั้งเป็นบริษัทหรือจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเพื่อให้ระบบการบริหารมีความคล่องตัว และต้องมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ชัดเจน ถูกต้องและเป็นที่เชื่อถือได้จากทุกสโมสร

การนำ สำหรับผู้บริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพที่สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้นั้นควรจะเป็นบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดการณ์ไกล และที่สำคัญอย่างยิ่งควรต้องมีใจรักในกีฬาฟุตบอลเป็นพื้นฐานด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับรูปแบบและแนวทางการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาอาชีพของประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้า เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น บราซิล สโมสรเหล่านี้ มีผู้บริหารที่พร้อมจะอุทิศตัวเพื่อการทำงานให้กับสโมสรในสังกัดอย่างเต็มความสามารถ

ด้านการควบคุม ถึงแม้ว่าในผลการวิจัยจะพบว่า การติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของสโมสรส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานทางการตลาด โดยฝ่ายการตลาดเป็นผู้รับผิดชอบ แต่สำหรับในกระบวนการบริหารจัดการทุกองค์ประกอบนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ซึ่งการควบคุม ตรวจสอบ ติดตามการทำงาน จะเป็นหลักประกันความสำเร็จตามเป้าหมายของสโมสรว่ามีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดหรือไม่ (Koontz, & Weihrich, 1972)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นการนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีการนำหลักการตลาด 4P และหลักการจัดการ POLC มาเป็นกรอบในการศึกษา ซึ่งสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยสามารถนำรูปแบบที่ค้นพบจากการวิจัยนี้ไปปฏิบัติเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสโมสรได้อย่างยั่งยืน
2. นำเสนอรูปแบบการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางอุตสาหกรรมกีฬาให้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยพิจารณาบรรจุเข้าในแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการตามวิสัยทัศน์ของสมาคม
3. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างสโมสรฟุตบอลอาชีพต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จ เช่น ญี่ปุ่น บราซิล อังกฤษ เยอรมัน เป็นต้น เพื่อเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมกีฬาอย่างแท้จริง
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพแต่ละระดับตั้งแต่ระดับไทยลีก 1 ถึง ไทยลีก 4 เพื่อวางรากฐานการพัฒนาสโมสรทุกระดับให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

References

- Bannawat Duangman. (2013). Marketing promotion of professional football clubs in Thailand. *Sports Management Association of Thailand Journal*, 3(1), 11-24.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education* (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Boontham Kitpreedaborisut. (2006). *Techniques for Construction of Data Collection Tools for Research*. Bangkok: Jamjuree Products.
- Somchai Prasertsiripan, Rajanee Quanboonchan, Chalerm Chaiwatcharaporn, & Chutha Tingsapat. (2006). *Project of research and manual for establishment of professional football clubs*. Sports Science School Chulalongkorn University.
- Chutha Tingsapat. (1997). *A study on indicators for Thailand's sports development: Sports development for occupation*. Bangkok: Research Division, Sports Authority of Thailand.
- Daft, R., & L. Richard. (2006). *Management* (8th ed.). Thomson Learning, Inc.
- Koontz, H., & H. Weilhrich. (1972). *Essentials of Management* (5th ed.). New York: McGraw Companies, Inc.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). *National Sports Development Plan, Volume 6, B.E. 2560 - 2564, The Office of the Permanent Secretary to the Ministry of Tourism and Sports*. War Veterans Organization Printing Mill.
- Panisa Meechinda, & Siriwan Sereerat. (2011). *Strategies on Marketing and Planning*. Bangkok: Thammasarn Company.

- Patchanee Nonthasak. (2009). *Modern Management*. Bangkok: Pearson Education Indo - China.
- Sakul Changmai. (2003). Data collection, data management, and qualitative data analysis. *Christian University Journal*, 9(3), 164 - 173.
- Sports Authority of Thailand. (2006). *Principles and guidelines for professional football development in an undeviating way*. Bangkok: Professional Sports Division, Sports Authority of Thailand.
- Supitr Samahito. (2013). *Summary of seminar on sports industry and construction of value added in Thailand*. Office of National Economic and Social Advisory Council, Bangkok.
- Supitr Samihito, Chai Nimakorn, & Nonthachai Santibutkul. (2005). *Guidelines for professional sports development under the consistent support of private and public sectors: Case study professional tennis and professional football*. Bangkok: Information and Research Section, Academic Office, Office of Secretary to the Senate.

Received: Dec 2, 2020

Revised: Dec 21, 2020

Accepted: Dec 23, 2020